

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

mint felülvizsgálati bíróság

Gfv. IX. 30. 245/2010/4. szám

A Magyar Köztársaság nevében!

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a dr. Dapsy Roberta ügyvéd által képviselt **felperesnek**, dr. Kiss Árpád ügyvéd által képviselt **I. rendű**, és a dr. Rónay Andrea ügygondnok által képviselt **II. rendű alperes** ellen kölcsön visszafizetése iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróságnál 20.P.87.756/2008. szám alatt indult és a Fővárosi Bíróság 45.Pf.638.243/2009/3. számú ítéletével befejezett perében az említett számú másodfokú határozat ellen az I. rendű alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2010. november hó 9. napján tartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Fővárosi Bíróság 45.Pf.638.243/2009/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az I.r. alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felülvizsgálati kérelem szempontjából irányadó tényállás szerint a 2003. április 18-án kelt svájci frank alapú kölcsönszerződésben a felperesi jogelőd, mint hitelező személygépkocsi vásárlására 2,249.760 Ft kölcsönt nyújtott az I. és II. r. alpereseknek mint adósoknak 72 havi futamidőre évi 10,67 % ügyleti kamat felszámítása mellett. A hitelből vásárolt személygépkocsira az alperesek vételi jogot engedtek a felperesi jogelőd javára.

A felperesi jogelőd a kölcsönszerződést 2003. november 10-én azonnali hatállyal felmondta, és felszólította az alpereseket 2,360.231 Ft kölcsön visszafizetésére. A felszólítást az I. r. alperes 2003. november 20-án vette át, a II. r. alperesnek címzett levél a feladóhoz visszaérkezett.

A felperesi jogelőd a követelést a 2004. december hó 29. napján kelt engedményezési szerződéssel a felperesre engedményezte. A felperes - álláspontja szerint - az I.r. alperessel részletfizetésben állapodott meg, hét részlet törlesztése után 2005-től az I.r. alperes e részletfizetési kötelezettségének sem tett eleget. Az I.r. alperes és a perben nem álló H T Mária 2006.

március 21-én megállapodtak abban, hogy a gépkocsi "lízingköltségét" H T M átvállalja, a felperes azonban a tartozás átvállalásához nem járult hozzá, majd a 2006. április 18-án kelt értesítésében mint engedményes mindkét alperest értesítette a követelés 2004. decemberi engedményezéséről. A gépkocsit 2006. szeptember 4-én az opciós jogára hivatkozással átvette és értékesítette. A felperes a 2007. március 5-én kelt levelében az I.r. alperest, a 2007. április 17-én kelt levelében pedig a II.r. alperest is felszólította 1,754.884 Ft tőke, és ennek 2007. március 5-étől járó késedelmi kamata megfizetésére.

A felperes az eredménytelen felszólítást követően 2007. június 6-án fizetési meghagyás útján kívánta érvényesíteni a követelést. Az ellentmondás folytán perré alakult eljárásban az alpereseket egyetemlegesen kérte kötelezni kölcsöntartozás címén 1,745.884 Ft tőke, ennek 2007. március 5-étől járó késedelmi kamata, valamint a perköltségek megfizetésére.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság a 20.P.87.756/2008/16. számú ítéletében kötelezte az alpereseket, hogy fizessenek meg a felperesnek egyetemlegesen 15 napon belül 1,745.884 Ft kölcsöntőkét ennek 2007. március 5-étől járó késedelmi kamatát, valamint az ítéletben meghatározott perköltséget.

A Fővárosi Bíróság a felperes és az I.r. alperes fellebbezése folytán hozott 45.Pf.638.243/2009/3. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét a késedelmi kamat mértéke tekintetében megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.

A másodfokú bíróság alaptalannak ítélte az I.r. alperes által előterjesztett elévülési kifogást. A per anyaga alapján megállapította, hogy az I.r. alperes 2005. március 1-jét megelőzően értesült az engedményezés megtörténtéről tekintve, hogy a felperessel mint új jogosulttal részletfizetésben állapodott meg. A felperes az igényét ezt követően 2007. június 6-án bíróság előtt érvényesítette. Az igényérvényesítésig a Ptk. 324. §-ának (1) bekezdésében írt öt éves elévülési idő nem telt el, ezért a követelés elévülése az I. r. alperessel szemben nem következett be.

A jogerős ítélet ellen az I.r. alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását kérte. A másodfokú bíróság által elkövetett jogszabálysértést a Ptk. 328. §-ának (4) bekezdésében foglaltak megsértésében jelölte meg. Előadta, hogy a felperes és a P L Rt. közötti engedményezési szerződésről nem értesült a Ptk. 328. §-ának (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelően. A Ptk. 328. §-ának (4) bekezdése értelmében az engedményezésről szóló értesítés csak az

engedményezőtől származik joghatályosan, az engedményes által történő értesítés csak abban az esetben hatályos, ha a kötelezett kérésére az engedményes az engedményezés megtörténtét igazolja. Ennek igazolásra a jelen esetben nem került sor, az engedményezésről szóló felperesi értesítés hatálytalan, így nem alkalmas az elévülés megszakítására. A követelés vele szemben időközben elévült, ezért azt a felperes bírósági úton nem érvényesítheti.

Álláspontja szerint 2005. március 1. napja előtt nem kötött a felperessel részletfizetésre szóló megállapodást, a felperes által 2008. április 24-én benyújtott beadvány 3. számú mellékleteként csatolt okirat nem egy részletfizetési megállapodás, hanem a felperesnek a fennálló tartozás részletekben történő megfizetésére vonatkozó egyoldalú hozzájárulása. A hozzájárulás megküldése nem a bejelentett lakcímére történt, így a felperes által csatolt okirat nem szolgálhat annak bizonyítására, hogy az engedményezésről történő értesítésre sor került, ezáltal az elévülés megszakadt.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

-.-.-

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság jogerős ítéletét a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül és azt alaptalannak találta.

Az I.r. alperes nem vitatta, hogy 2003. november 20-án értesítette a felperes jogelődje a kölcsönszerződés 2003. november 10-i azonnali hatályú felmondásáról és felhívta 2,360.231 Ft visszafizetésére, illetőleg az opciós joggal terhelt gépjármű átadására.

A Ptk. 324. §-ának (1) bekezdése szerint jogszabály eltérő rendelkezése hiányában a követelések öt év alatt évülnek el. Tekintve, hogy a kölcsönszerződésből származó követelés elévülésére jogszabály eltérő elévülési határidőt nem állapít meg, és rövidebb elévülési határidőben a felek sem állapodtak meg, a perbeli követelés elévülésére az öt éves elévülési idő az irányadó. A 2003. november 20-án átvett felszólítás a Ptk. 327. §-ának (1) bekezdése szerint az elévülést megszakította, ezzel egyidejűleg az öt éves elévülési idő a Ptk. 327. §-ának (2) bekezdése szerint újból kezdődött, és 2008. november 20-án járt volna le.

Az I.r. alperes saját elismerése szerint is 2006. április 18-án az engedményezésről a felperestől értesítést kapott. Az engedményezésről szóló értesítés alakszerűséghez nincsen kötve, tehát történhet szóban, írásban, személyesen vagy megbízott útján is. A Ptk. 329. §-ának (2) bekezdése az elévülés szempontjából nem

tesz különbséget aszerint, hogy az értesítés az engedményestől vagy az engedményezőtől származik, így bármelyik fél értesíti is az adóst, a szabályszerű értesítés alkalmas az elévülés megszakítására. A Ptk. 328. §-ának (4) bekezdése csupán arra jogosítja fel az adóst, hogy az engedményestől származó értesítés esetén kérje az engedményezés megtörténtének igazolását. A perben arra nem merült fel értékelhető adat, hogy az I.r. alperes kérte volna a felperestől az igazolást, sőt igazolt, hogy a felperes felé 2005. március 1-e és 2005. szeptember 1-e között 5 alkalommal összesen 7 részletet teljesített, ezért a fizetési kötelezettsége alóli mentesülése érdekében alappal nem hivatkozhat arra, hogy az engedményezésről szabályszerű értesítést nem kapott.

Egyébként 2003. novemberétől a kölcsönszerződés felmondásától a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem benyújtásáig - 2007. június 6-ig - az 5 éves elévülési idő nem telt el, ezért a perbeli követelés elévülése nem következett be. Nem sértettek ezért jogszabályt az eljárás bíróságok azzal, hogy az I. r. alperest a kereset szerint marasztalták.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Fővárosi Bíróság 45.Pf.638.243/2009/3. számú ítéletét a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése szerint hatályában fenntartotta.

Az I.r. alperes felülvizsgálati kérelme sikertelen volt, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint köteles a felperesnek a felülvizsgálati eljárással okozott költségét megtéríteni. A felperes felülvizsgálati perköltsége a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a/ pontja és (5) bekezdése szerint felszámítható, az ÁFA-t is tartalmazó 50.000 Ft ügyvédi munkadíjat foglalja magában.

Az I.r. alperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az 1990. évi XCIII. törvény 74. §-ának (3) bekezdése alapján alkalmazandó, a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a szerint az állam viseli.

Budapest, 2010.november 9.

**Dr. Vezekényi Ursula s.k. a tanács elnöke,
Gyöngyösiné Dr. Gyügyei Klára s.k. előadó bíró,
Dr. Lőrincz Györgyné s.k. bíró**

A kiadmány hitelél:

(PBné)